

Tanmese az MKKSZ-től önkormányzati köztisztviselők (önkormányzatiság?) elsorvasztásáról

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy önkormányzati szektor, ahol a köztisztviselő 4-5 évente váltakozó politikusi körrel együtt dolgozva, kiszolgálva képviselő-testületeket, ellátva jogszabály által előírt hatósági és szolgáltatási feladataikat becsülettel és tisztességesen végezte munkáját, kialakította jól működő szervezeti rendszerét, kistérségi szerepét, lakossági kapcsolatait.

Ahogy telt múlt az idő - **ebben a mesében 16 év** - az önkormányzati köztisztviselő fokozatosan rájött, hogy érdektelenné, közömbössé vált a magyar kormány szemében. 2008 után bére egyáltalán nem követte az infláció mértékét, meg sem közelítette, hosszú évek óta nem volt béremelése.

Próbált visszaemlékezni, mikor megbecsülés, tisztelet övezte a munkáját, az alacsonyabb bére kompenzálására voltak egyéb juttatásai, lehetőségei: munkaruha, 13. havi fizetés, érdekképviseleti lehetőségek. Majd *hirtelen minden megszürkült, megélhetési problémái lettek, stressz általi tartós, kezeletlen betegségek alakultak ki nála, politikusok kénye kedvére rángatható és alázható munkavállaló lett.*

Tenni szeretett volna magáért: tiltakozott, levelet írt a Miniszterelnöknek, egymást (gyorsan) váltó minisztereknek, ment személyes találkozókra, járt a Parlamentben (igaz csak a cselédlépcsőt használhatta), minden évben írt bérfejlesztési javaslatot, új illetménytáblát dolgozott ki és javasolt, sztrájkolt, védve a munkavállalók jogait utcára vonult, tiltakozott a rabszolgatörvény ellen, szolidaritását fejezte ki más munkavállalói körökkel, társadalmi egyeztetés hiányában tartott sajtótájékoztatót minisztériumok bezárt ajtajai előtt.

Ha nem tudott bejutni a törvényhozók elé, akkor a sajtó minden formáját felhasználta, hogy eljuttassa üzenetét, hogy megértesse végre:

**elkerülhetetlen a bérfejlesztés,
már elfogyott a türelem, tovább várni nem lehet,
nagy válságban van a szektor,
feszült a helyzet,
mindennapos megélhetési problémák keletkeztek.**

Egyre fogy a bérének értéke, a pénze, a megtakarításai, megélhetési biztonsága, ezáltal a családi biztonsága. Saját foglalkoztatási jogviszonya fogságába és megélhetési válságba esett.

A magyar kormány mindenkori felelős tagjai lekezelően, viccelődve, a még kötelezően előírt társadalmi érdekegyeztetés minden formáját felrúgva kezelték kéréseit, követeléseit lesöpörték az asztalról. Mikor dühögött a gazdaság indok nélkül, majd a covidra, energiaválságra hivatkozva (kiürült az államkassza? hát erre ugye nem lehet hivatkozni!) utasították el a kéréseket, cinikusan az önkormányzatok „szabadságára” utaltak, hogy ők nem tiltják meg, hogy adott település képviselő-testülete magasabb béreket adjon. Ezt hallva az önkormányzati köztisztviselő ekkor a munkáltatójához fordult és kérte segítségét.

Országosan egységes béreket nem tudnak ilyen kicsiny országban produkálni, a településeken a bérek a lehető legszélesebb skálán térnek el egymástól. Polgármesterek, jegyzők jelezték, hogy velük is kitolt a mese negatív szereplője, hiszen a covidra, folyamatos háborús helyzetre hivatkozva erősen beleavatkozott az önkormányzatiságba, elvont adóbevételeket, megtiltotta a település saját bevételeinek növelését, kötelezően előírt feladatokhoz nem adott elegendő állami támogatást, covid alatt nem fizette ki az általa elrendelt védekezési formák költségeit, nem segítette az önhibáján kívül energiaválság idején bajba került önkormányzatokat, de növelte az érdekes elnevezésű szolidaritási adót, melynek tényleges állami felhasználása a lila ködbe vész.

Önkormányzati köztisztviselőnk örült a pedagógusokat, egészségügyi dolgozókat, és egyéb területeket érintő bérintézkedéseknek, az országgyűlés hivatala dolgozóinak kiugróan magas illetményalapjának, gondolva: na, végre, van itt jó példa! Már csak az önkormányzati köztisztviselők maradtak ki a megbecsültek köréből, így, talán van remény! Nem volt irigy, de érezte, hogy kérése süket fülekre talál, és egyre jobban szakad le a bére az átlagbértől, lassan a 40 %-a lesz csak. Hiszen a köztisztviselői illetményalap és a köztisztviselői bértábla szorzói alapján, illetménye mára a minibálibért SEM éri el, így számára csak a garantált bérminimum emelése jelenthetett bérnövekedést. Ennek következtében a felsőfokú végzettségűek keresete szinte mindenhol befagyott. A bértömeg gazdálkodás és a béremelést senkinek nem garantáló sávós illetménytábla alkalmatlan arra, hogy a munka értékével arányos tisztességes díjazás megvalósuljon.

Az önkormányzati köztisztviselő nem matematikus, de ügyesen kiszámolta, 16 éve 38.650 Ft az illetményalap, ha középfokú végzettsége van, akkor teljesen mindegy hány éves munkagyakorlata van egy szervezetben, többet nem tud keresni, mint a garantált bérminimum, pontosan ugyanannyit, mint az első nap munkára jelentkező pályakezdő fiatal. De ugyanígy gondolkodik az a fiatal diplomás, aki szintén a garantált bérminimum összegével találja szemben magát és hosszú évekig nincs perspektíva előtte, hogyan tudna megélni, családot alapítani, lakást vásárolni, hitelt törleszteni.

Az önkormányzati köztisztviselő körbe nézett és látja, hogy üresek lettek az irodák, jobban fizetett munkahelyek elszívják a magasabban képzett munkaerőt, többszörös fizetést ajánlva. A nyugdíjba vonulók száma is növekedett, egy nappal sem dolgoznak tovább ott, ahol nem kapnak megbecsülést.

Az üres állásokat évek óta nem lehet pótolni, speciális végzettségű munkavállalók messze elkerülik az önkormányzati szektort. Sok a kifizetetlen túlóra, többen 2-3 ember munkáját próbálják elvégezni.

Növekedett a fásultság, szolidaritás hiánya, fáradtság, türelmetlenség, energia és idő hiányában nincs idő betanításra, mentorálásra, a jó gyakorlatok, képességek átadására, a vezetők megfelelő képzésére.

A magyar kormány direkt, negatív hatású beavatkozása sorvasztja az önkormányzati szférát!

Az önkormányzati választás előtt is érezni, hogy ez a sorvasztás már tudatos. Az állam évek óta von el hatásköröket láthatóan annak érdekében, hogy a politikai akarat és ne a szakmai érvek alapján intéződjének egyes ügyek (pl. építéshatósági, környezetvédelmi ügyek). Pedig a lakosság kiszolgáltatását csak helyi szinten, a helyi sajátosságok és adottságok pontos ismeretében, a helyi együttműködésekkel, helyi döntésekkel lehetséges gyorsan és jó színvonalon ellátni.

Az önkormányzati köztisztviselő vett egy újabb nagy levegőt és újra megfogalmazta 2024. évi követeléseit:

1. Törvénybe foglalva a köztisztviselői illetménytábla teljes körű átalakítása, idei évben 80.000 Ft illetményalap beállítással, a kapcsolódó szorzószámok emelésével, inflációkövető garancia beépítésével.
2. Az új illetménytábla 2024-ben biztosítson legalább 25 %-os bérfejlesztést a 2023. évi bérekhez képest.
3. Diplomás bérminimum megállapítása, mely legalább 30 %-al nagyobb bérezést tesz lehetővé, mint a garantált bérminimum összege.
4. Nők és férfiak egyenlő bért kapjanak.
5. Az infláció hatásának, magas élelmiszer és szolgáltatási árak kompenzálására legalább nettó 400 E Ft cafeteria összeg kerüljön biztosításra minden önkormányzati dolgozónak.
6. Az önkormányzatok állami támogatási, finanszírozási rendszere kerüljön sürgősen felülvizsgálatra. Az önkormányzat által kötelezően ellátandó feladatok finanszírozásának jelentősen emelkedjenek, kiemelten a szociális, gyermekétkeztetési, egészségügyi területeket. A támogatási elvek ne csak a lakosság számát, hanem adott önkormányzat, hivatal ténylegesen ellátott kötelező feladatainak nagyságát és az ehhez szükséges szakmai létszámot vegye figyelembe.
7. A bizonytalan sorsú szolidaritási adó összege csökkenjen, a településen hagyott összeget fejlesztésre fordítsák az önkormányzatok.
8. Munkavállalók érdekképviselőt biztosító jogszabályi garanciák kerüljenek visszaépítésre a jogszabályokba.
9. A települési önkormányzatok kapják vissza önrendelkezési jogaikat (veszélyhelyzeti kormányzás megszüntetése, nemzetgazdaságilag kiemelt beruházások törvényi rendelkezéseinek megszüntetése, kivezetése jogszabályból).

Hogyan végződik a mese? Kérdés, szeretnénk-e, hogy legyenek önkormányzati szakemberek? Ha szeretnénk, akkor a követeléseket teljesíteni kell! Ha pedig így marad, akkor tudatos sorvasztás politikájával elmondható pár év múlva, nincs szükség önkormányzatokra, mert nem tudják ellátni a feladataikat. Ezt nem hagyhatjuk!!!!

A magyar kormány felelős kb. 27 ezer ember bérének gyalázatos és tudatos sorvasztásáért!

Egyre több helyről és egyre hangosabban követelik az önkormányzati dolgozók (köztisztviselők mellett a szociális területen és kulturális területen dolgozók), hogy követeléseik kerüljenek végre érezhetően teljesítésre.

A gyalázatos bérek országos szintű akcióterveket generálnak. Egy igen bonyolult, nehéz, ügyintézőket hónapokig leterhelt választás előtt állunk.

Ki és hogyan fogja ezeket a feladatokat ellátni? Lehetnek olyan időszakok mikor egyes választást előkészítő feladat nem teljesül? Nem tudhatjuk!!!

Mi történik, ha a dolgozók egy meghatározott időszakban követelni fogják az elmúlt években ki nem adott szabadságaik egységes kivételét? Nem tudhatjuk!!

A hátrányos megkülönböztetést nem fogadjuk el! Mi, önkormányzati dolgozók is EMBEREK vagyunk, Magyarország állampolgárai, akik szavazati joggal rendelkezünk, családtagjainkkal együtt! Mi is KELL, hogy számítsunk az országunk Kormányának, NE legyünk mostoha gyermekek!! ELÉG! 16 évig túrtünk, vártunk, bizakodtunk, kértünk, de kéréseink nem teljesültek, süket fülekre találtak, vagy meg sem hallgattak, miközben a helyzetünk nyilvánvaló! Egyenlő jogok, a megélhetés biztosítása minden magyar állampolgárnak jár! NEKÜNK IS!! ITT AZ IDŐ!!

És ez nem játék, nem is vesszük annak! Tisztában vagyunk kötelezettségeinkkel, de a magyar kormány is érezze, hogy neki is van kötelezettsége, mégpedig azonnali intézkedési kötelezettsége.

Mikorra? Tegnapra!

Budapest, 2024.03.19.